

Alemania: Zeitenwende? (Canvi d'era?)

La caiguda del Govern de coalició

El 7 de desembre el govern alemany presidit pel socialdemòcrata Olaf Scholtz va perdre la moció de confiança que va presentar davant el Bundestag (parlament). El govern de coalició, format pel Partit Socialdemòcrata, el Partit verd i els liberals feia setmanes que s'havia trencat en ser expulsat del govern el Partit Liberal. La ruptura va tenir com a origen el debat del pressupost. Tots estaven d'acord amb augmentar considerablement el pressupost militar (per, en particular, nodrir de més armes Ucraïna davant la possible reducció d'ajuda militar estatunidenca amb l'arribada de Trump) però el partit liberal exigia equilibrar el pressupost, cosa que exigiria moltes més retallades socials que les ja previstes.

Els mitjans de comunicació del sistema ens presenten com una cosa inevitable que "l'Alemanya pròspera i pacífica ha deixat d'existir". No és per casualitat que en aquestes setmanes –i amb gran suport mediàtic– l'antiga cancellera Angela Merkel presenti el seu llibre *Llibertat*, en diversos països, llibre en què no només defensa el seu llegat, sinó que ve a dir, en certa mesura, que aquests temps són del passat. Que Alemanya i la seva indústria ja no podrien "beneficiar-se" de l'energia a baix preu dels seus veïns (en particular, de Rússia) i hauran d'adquirir l'energia per a la seva indústria als Estats Units (un gas molt més car i extret amb tècniques destructores del medi ambient). Aquesta és la realitat de la descomposició i anarquia del mercat mundial capitalista, que, en aquest cas, és producte de la guerra comercial empresa pel govern nord-americà que busca, entre altres coses, destruir la competència de la indústria europea. El que afecta especialment el cor d'aquesta indústria, Alemanya, amb inevitables conseqüèn-

cies per a tots els països, i també per a Espanya. Aquesta política, per aplicar-se, ha de trencar la resistència de la classe obrera i de la mobilització que ha començat a Alemanya.

L'actual canceller pretenia, per fer front a la crisi i mantenir la despesa militar, sobrepassar la "regla de despesa", els criteris de la Unió Europea, i augmentar el deute públic, qüestió que divideix, com és lògic, la pròpia burgesia

Davant aquesta proposta, la direcció del partit tradicional de la dreta, la CDU / CSU, proposa de fet un pla d'austeritat disfressat de la promesa sempiterna de "rebaixa d'impostos" per reactivar l'economia i l'aplicació restrictiva o la supressió del dret d'asil. De fet, després de la caiguda de Bachar Al Assad, el govern alemany, seguint les exigències de la dreta, ha suprimit, immediatament, les demandes d'asil dels emigrants sirians.

Les eleccions al Bundestag han estat convocades per al 23 de febrer vinent, i les primeres enquestes preveuen una derrota aixafant als partits del govern, SPD Verds i Liberals (aproximadament un 30% de vots entre els tres). El que correspon a una tendència general: a tots els països els electors castiguen els governs existents siguin del color que siguin. Per lògica, el partit de la dreta tradicional, la CDU/CSU, apareix en primer lloc, tot i que el més cridaner és el creixement de dues formacions situades als antípodes de l'espectre polític: l'extrema dreta, l'AfD, i l'anomenada extrema esquerra, l'Aliança Sahra Wagenknecht. Són les forces que apareixen, per a molts sectors de la joventut i de la classe obrera, com els que s'oposen al sistema i, en particular, són les que s'oposen a enviar armes a Ucraïna. De fet, la qüestió de la pau apareix com una dels elements centrals en aquesta situació preelectoral

Sense pau, no hi ha justícia social

La coalició de govern s'ha dissolt, després que, el mes de setembre en les tres eleccions a Lander (Regions), els tres partits del govern fossin durament castigats. Sobre aquest mar de fons es va donar la ruptura de la coalició.

L'Aliança Sahra Wagenknecht (BSW), partit format fa poc més de deu mesos en ruptura amb Die Linke (formació més o menys equivalent a Esquerra Unida) va obtenir resultats de més del deu per cent en les eleccions regionals. Aquest partit de recent creació, ha encapçalat les principals manifestacions contra la guerra (com les massives manifestacions a Berlín el 24 de febrer de 2023 i 6 d'octubre de 2024), contra l'enviament d'armes a Ucraïna, contra la instal·lació de míssils a Alemanya i que darrerament s'ha pronunciat clarament contra el genocidi de Gaza. BSW es nodreix cada vegada més de militants i responsables de Die Linke i del Partit Socialdemòcrata que s'oposen a la política proguerra de la direcció d'aquests partits.

Amb el lema "sense pau, no hi ha justícia social" es presenten a la circumscripció de Berlín els candidats de la BSW (l'elecció al Bundestag es fa per circumscripció i per llista nacional)

Declaren que *"l'objectiu és enviar al Bundestag un grup parlamentari fort... la població té la necessitat d'un grup parlamentari que s'oposi clarament a la guerra a Ucraïna i al genocidi de Gaza, que es pronunciï per un Alto el foc immediat i incondicional, que rebutgi l'enviament d'armes i que es compromet a posar fi a la política de sancions a Rússia."*

Com diu Alexander King, president de la federació de Berlín de BSW i diputat de BSW al parlament regional

Para suscribirte a la Carta Semanal del POSI

Si no la recibes, te invitamos a que la recibas cada semana. Si la recibes, te proponemos que suscribas a otros compañeros y compañeros a los que pueda interesar.

La elaboración y envío de esta Carta conlleva algunos gastos. El POSI, que la edita, no tiene ni quiere subvenciones, toda su actividad y sus publicaciones son financiadas exclusivamente por trabajadoras y trabajadores, que quieren apoyar, en este caso, la publicación de la Carta Semanal. Pedimos un apoyo de 5 EUROS al año o lo estimes oportuno. Nuestra cuenta corriente en La Caixa es: ES63 2100 2812 51 0200071314. Indicando: Apoyo Carta Semanal

- Para recibir la Carta envía un correo electrónico a: info@posicuarta.org
- Puedes contactar desde: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

(Landtag), "la qüestió de la pau és al centre de tots els debats, a més les conseqüències de la guerra ja es fan sentir en la vida quotidiana de tots els alemanys"

Els candidats de la BSW defensen, alhora, qüestions vitals per a la majoria treballadora. "La BSW lluita pel respecte als convenis col·lectius, el reclutament massiu de més ensenyants, la gratuïtat de les escoles maternals i el reforçament dels hospitals públics"

Sevim Dagdelem, candidata per Berlín i una de les principals dirigents nacionals de la BSW, porta campanya, en particular "contra la política de guerra que és inseparable de la guerra econòmica, de la desindustrialització, del tancament de fàbriques, conseqüència també de la guerra"

En la coalició regional de govern formada a Brandenburg, la BSW ha imposat la negativa a la instal·lació de míssils de llarg abast a Alemanya tal com exigeixen els Estats units.

Pel que fa a l'AfD, si bé utilitza electoralment la seva oposició a la guerra d'Ucraïna, recolza –igual que els partits del govern i la CDU/CSU– el genocidi a Gaza i les entregues d'armes a Israel.

Contràriament a la BSW, AfD és favorable a les missions de guerra de l'exèrcit alemany a l'estranger. Recolza l'adhesió d'Alemanya a l'OTAN:

"L'adhesió a l'OTAN correspon als interessos d'Alemanya en matèria de política estrangera i de seguretat, en la mesura que l'OTAN es limiti a la seva missió d'aliança defensiva". Ha donat suport a l'objectiu del 2% de l'OTAN i l'adhesió de Suècia i Finlàndia a l'OTAN.

Què passa a Volkswagen?

En ple inici de la crisi de govern i campanya electoral, els atacs de la patronal i les vagues obreres en resposta se succeeixen a Alemanya,

El Consell d'administració de Volkswagen va anunciar al novembre que a causa de la baixada de vendes, i, en particular, de les exportacions, eren necessàries mesures radicals: reducció d'un 10% de salaris per a tothom, mesures de flexibilitat i acomiadament de contractes parcials, tancament immediat de tres fàbriques a Dresde i Osnabrück, entre d'altres...

Els treballadors, amb els seus sindicats, van respondre amb una vaga massiva a les deu plantes existents el 30 de novembre.

Els principals dirigents sindicals, com Thorsten Groger, responsable d'IG i el president del Comitè d'empresa del Grup, Daniela Carvallo, van declarar al principi que acceptaven suprimir una sèrie d'avenços socials, la reducció de l'ocupació a temps parcial, renunciar als augments per conveni per al 2025 i 2026

per crear un "fons per al futur" així com mesures de flexibilitat del temps de treball, a canvi de suprimir els acomiadaments directes.

L'oposició massiva dels treballadors en particular quan, després del 30 de novembre, s'han desenvolupat vagues massives en tot el grup l'1 i 2 de desembre i el 4 de desembre, ha obligat aquests dirigents a modificar les seves propostes. Aquest diumenge 20 els dirigents d'IG Metal han signat un acord amb l'empresa vanagloriant-se que no es tanca cap de les deu fàbriques però es prepara la supressió de 35.000 llocs de treball (dels 170.000) d'aquí al 2030, per mitjà de jubilacions anticipades i partides voluntàries.

Malgrat els seus dirigents, en plena crisi política, la classe obrera està disposada a resistir. El que està en joc, en darrer terme, és la pròpia existència de la classe obrera alemanya, la més concentrada d'Europa, amb la repercussió que això impliqui per a tots els països.

Davant la política de marxa a la guerra imposada pels governs imperialistes, la lluita per les reivindicacions, pels llocs de treball, està indissolublement relacionada amb la lluita per la pau, per l'Alt el foc immediat, contra els pressupostos militars.

La destrucció de la indústria alemanya

- El Grup Volkswagen està considerant tancar tres plantes a Alemanya. Les factories de Dresde, Osnabrück i Emden estan afectades. A més, es podrien reduir totes les plantes restants.

- BASF va anunciar l'eliminació de 2.600 llocs de treball a tot el món, incloent-hi una part significativa a Alemanya. A més, es tancaran algunes instal·lacions de producció, (amoníac, metanol, melanina...) a la planta de Ludwigshafen.

- Thyssenkrupp Steel: En la seva branca siderúrgica, es preveu l'eliminació de 5.000 llocs de treball per a finals de 2030 i la reubicació d'altres 6.000.

- ZF Friedrichshafen: El proveïdor d'automoció planeja retallar fins a 14.000 llocs de treball a Alemanya. A més, 1.500 empleats hauran de reduir el seu temps de treball.

- Schaeffler: Després de la fusió amb Vitesco, el grup global de subcontractació d'automoció també podria perdre 4.700 llocs de treball a Europa, inclosos 2.800 en deu centres d'Alemanya.

- Bosch té la intenció de retallar 5.550 llocs de treball a tot el món, inclosos

3.800 a Alemanya.

- Ford: planeja retallar 2.900 llocs de treball a Alemanya per a finals de 2027, principalment a la seva planta de Colònia.

- Continental: Tanca les plantes de Wetzlar i Schwalbach, amb pèrdua de 1.200 llocs de treball.

- Bayer AG, ha reduït 5.500 llocs de treball, i vol continuar.

- Goodyear està tancant la seva planta de Fulda, amb pèrdua de més de 1.000 llocs de treball.

- Miele planeja retallar al voltant de 1.300 llocs de treball a Alemanya per al 2028, inclosos 700 al lloc tradicional de Gütersloh.

